

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

22 päivänä huhtikuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Yhteisön tullikoodeksi – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – 29 artiklan 1 kohta – 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta – Unionin tullikoodeksi – Asetus (EU) N:o 952/2013 – 70 artiklan 1 kohta – 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta – Tullausarvon määrittäminen – Kauppa-arvo – Tarkistus – Hinta, joka sisältää kuljetuksen rajalle

Asiassa C-75/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (ylin hallintotuomioistuin, Liettua) on esittänyt 29.1.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 13.2.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

”Lifosa” UAB

vastaan

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

Kauno teritorinė muitinė ja

”Transchema” UAB:n

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Wahl (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. S. Rossi ja J. Passer,

julkisasiamies: E. Tanchev,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: liettua.

- Lifosa UAB, edustajinaan A. Seliava ja E. Sinkevičius, advokatai,
 - Liettuan hallitus, asiamiehenään V. Kazlauskaitė-Švenčionienė,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja J. Jokubauskaitė,
- päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
- on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 29 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan tulkintaa ja unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; jäljempänä unionin tullikoodeksi) 70 artiklan 1 kohdan ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Lifosa UAB (jäljempänä maahantuojaja) ja toisaalta Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (valtiovarainministeriön tulliosasto, Liettua) ja joka koskee tulliviranomaisten päätöstä määrätä maahantuojan osalta muun muassa maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon tarkistus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Yhteisön tullikoodeksi

- 3 Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppaa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos:

– –

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

– –”

- 4 Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahan tuoduista tavaroista myyjälle tai tämän hyväksi suorittama taikka suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maahan tuotuja tavaroita koskevat maksut, jotka ostaja on suorittanut tai tämän on suoritettava myyjälle

maahan tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä tai kolmannelle myyjän velvollisuuden täyttämiseksi. Maksua ei välttämättä tarvitse suorittaa käteisenä. Se voidaan suorittaa rembursseilla tai siirtokelpoisilla rahoitusvälineillä suoraan tai välillisesti.”

5 Mainitun tullikoodeksin 32 artiklan 1–3 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Määritettäessä tullausarvoa 29 artiklan mukaisesti maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä:

--

e) i) maahan tuotujen tavaroiden kuljetus- ja vakuutus kustannukset

--

siihen paikkaan saakka, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.

2. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tämän artiklan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.

3. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.”

Asetus (ETY) N:o 2454/93

6 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1) I osan V osaston 4 luvussa, jonka otsikko on ”Kuljetuskustannuksia koskevat säännökset”, olleessa 164 artiklan c alakohdassa säädettiin seuraavaa:

”Sovellettaessa [yhteisön tullikoodeksin] 32 artiklan 1 kohdan e alakohtaa --

--

c) jos kuljetus suoritetaan vastikkeetta tai ostajan kustannuksella, tullausarvoon sisältyvät samoille kuljetustavoille tavallisesti sovellettujen kuljetusmaksujen mukaisesti lasketut kuljetuskustannukset tuontipaikkaan.”

Unionin tullikoodeksi

7 Unionin tullikoodeksin 70 artiklan otsikko on ”Kauppa-arvoon perustuva tullausarvon määrittäminen”, ja kyseisessä artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tavaroiden tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa, jolla tarkoitetaan hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi unionin tullialueelle; kauppa-arvoa on tarvittaessa tarkistettava.

2. Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan tuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen

sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.

3. Kauppa-arvoa voidaan käyttää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

--

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

--”

8 Unionin tullikoodeksin 71 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kauppa-arvon muodostuminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Kun tullausarvo määritetään 70 artiklan mukaisesti, maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan on lisättävä:

--

e) seuraavat kustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavara tuodaan unionin tullialueelle:
i) maahan tuotujen tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannukset

--

2. Tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan 1 kohdan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.

3. Tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.”

Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447

9 Asetuksen N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 (EUVL 2015, L 343, s. 558) 138 artiklan, jonka otsikko on ”Kuljetuskustannukset”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos kuljetuksesta ei peritä korvausta tai sen järjestää ostaja itse, tavaroiden tullausarvoon sisältyvät kustannukset lasketaan samoille kuljetustavoille tavallisesti sovellettujen kuljetusmaksujen mukaisesti.”

Pääasian oikeusriita ja ennakkoratkaisukysymys

10 Kantaja on Liettuaan sijoittautunut yhtiö, joka valmistaa muun muassa lannoitteita. Kantaja hankki 1.1.2014 ja 31.10.2016 välisenä aikana 23.9.2011 tehdyn kauppasopimuksen perusteella välittäjältä Transchema UAB:ltä erisuuruisia määriä Valko-Venäjälle sijoittautuneen yhtiön Naftan JSC:n (jäljempänä valmistaja) valmistamaa teknistä rikkihappoa ja toi ne unionin tullialueelle.

- 11 Kustakin hankinnasta tehtiin lisäsopimus, jossa muun muassa sovittiin erikseen hinnasta ja määrättiin, että toimitus oli suoritettava kansainvälisen kauppakamarin laatiman toimituslausekekokoelman Incoterms 2000 toimituslausekkeen DAF mukaisesti eli ”toimitettuna rajalle”, mikä tarkoitti sitä, että valmistaja vastasi kaikista kustannuksista, jotka aiheutuivat maahan tuotavien tavaroiden kuljetuksesta rajalle sovittuun määräpaikkaan.
- 12 Maahantuojan ilmoittaman tavaroiden tullausarvon osalta ilmoitettiin tosiasiallisesti maksetut määrät, sellaisina kuin kyseiset määrät ilmenivät välittäjän laatimista laskuista.
- 13 Kaunasin tullitoimipaikka (Liettua) havaitsi tekemänsä tarkastuksen yhteydessä, että edellä mainitulla tavalla ilmoitettu maahan tuotujen tavaroiden tullausarvo alitti ne kustannukset, jotka valmistajalle olivat tosiasiallisesti aiheutuneet, kun se oli kuljettanut kyseiset tavarat rautateitse rajanylityspaikalle. Kaunasin tullitoimipaikka, joka katsoi, että kyseiset kuljetuskustannukset oli lisättävä mainittujen tavaroiden tullausarvoon, teki 9.2.2017 päätöksen, jolla pyrittiin tarkistamaan maahantuojan ilmoittamaa tullausarvoa siten, että siihen lisättiin myös kyseessä olevista tavaroista unionin tullialueen ulkopuolella aiheutuneet kuljetuskustannukset. Näin ollen maahantuojan maksettavaksi määrättiin kyseisen tarkistuksen perusteella 25 876 euroa, 412 euroa viivästyskorkona vastaavista maksamattomista tullimaksuista, 187 152 euron suuruinen tuonnin arvonlisäveron korotus, 42 492 euroa viivästyskorkona mainitusta verosta sekä 42 598 euron suuruinen sakko.
- 14 Maahantuoja riitautti kyseisen päätöksen valtiovarainministeriön tulliosastossa, joka vahvisti kyseisen päätöksen.
- 15 Maahantuoja nosti asiassa kanteen Vilniaus apygardos administracinis teismasissa (Vilnan alueellinen hallintotuomioistuin, Liettua).
- 16 Vilniaus apygardos administracinis teismas antoi 28.11.2017 ratkaisun, jolla se hylkäsi maahantuojan kanteen perusteettomana, minkä jälkeen maahantuoja valitti kyseisestä ratkaisusta Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasiin (ylin hallintotuomioistuin, Liettua).
- 17 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että pääasian asianosaisten välillä on riidatonta, että maahan tuotujen tavaroiden kauppahinta sisälsi kuljetuskustannukset rajalle ja että valmistaja vastasi kyseisistä kustannuksista tämän tuomion 11 kohdassa mainittujen sovittujen kuljetusehtojen mukaisesti.
- 18 Mainittu tuomioistuin täsmentää lisäksi, että kyseisten tavaroiden tullausarvo, jonka maahantuoja ilmoitti tullilmoituksissaan, muodostui mainituista tavaroista maksetuista määristä ja että kyseiset määrät vastasivat kyseisten tavaroiden todellista arvoa. Tästä huolimatta näin ilmoitettu tullausarvo alitti ne kustannukset, joita valmistajalle aiheutui kyseisten tavaroiden kuljettamisesta rautateitse Liettuan rajalle.
- 19 Tulliviranomaiset väittävät tältä osin, että koska maahan tuotujen tavaroiden kauppahinta ei ole tarkistettu lisäämällä siihen valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia kyseisten tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi, tullilmoitukset eivät ilmennä mainittujen tavaroiden kaikkia tekijöitä, joilla on taloudellista arvoa.
- 20 Maahantuoja sitä vastoin väittää, että maahan tuotujen tavaroiden kauppahinta ilmentää niiden todellista arvoa, koska yhtäältä valmistajalla ei ole mahdollisuutta jalostaa tai varastoida kyseisiä tavaroita ja toisaalta mainittujen tavaroiden kierrätyksestä aiheutuu hyvin korkeita kustannuksia.

Maahantuojat esittävät, että vaikka kyseinen hinta ei kata kaikkia valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia, mainittu hinta on edelleen perusteltu ja valmistajalle taloudellisesti kannattava, koska sen ympäristöveron määrä, joka Valko-Venäjällä kannetaan kyseisten maahan tuotujen tavaroiden kierrätyksestä, ylittää kyseisten tavaroiden ilmoitetun tullausarvon ja kuljetuskustannusten määrän.

- 21 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii nyt käsiteltävässä asiassa sitä, edellytetäänkö yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdassa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa, että maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa määritettäessä kuljetuskustannukset lisätään kyseisten tavaroiden kaupp-arvoon sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa huolimatta siitä, että kauppaehdoissa määrätään, että kyseisten tavaroiden hinta sisältää kuljetuskustannukset, valmistajalle aiheutuvat kuljetuskustannukset ylittävät hinnan, jolla valmistaja luovuttaa mainitut tavarat maahantuojalle.
- 22 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [yhteisön tullikoodeksin] 29 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ja [unionin tullikoodeksin] 70 artiklan 1 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että kaupp-arvoa on tarkistettava siten, että siihen sisältyvät kaikki kustannukset, jotka valmistajalle ovat tosiasiallisesti aiheutuneet tavaroiden kuljettamisesta paikkaan, jossa ne on tuotu unionin tullialueelle, jos – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – 1) myyjä – – oli toimitusehtojen – – mukaan velvollinen vastaamaan kyseisistä kustannuksista ja jos 2) kyseiset kuljetuskustannukset ylittivät sovitun ja – – maahantuojan tosiasiallisesti maksaman – – hinnan, mutta 3) – – maahantuojan tosiasiallisesti maksama – – hinta vastasi kuitenkin tavaroiden todellista arvoa, vaikka se ei riittänytään kattamaan kaikkia – – valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi niiden kaupp-arvoon on lisättävä kustannukset, jotka valmistajalle ovat tosiasiallisesti aiheutuneet kyseisten tavaroiden kuljettamisesta paikkaan, jossa ne on tuotu unionin tullialueelle, silloin, kun sovitujen toimitusehtojen mukaan valmistaja on velvollinen vastaamaan kyseisistä kustannuksista, mainitut kustannukset ylittävät maahantuojan tosiasiallisesti maksaman hinnan, mutta kyseinen hinta vastaa tavaroiden todellista arvoa.
- 24 Aluksi on palautettava mieleen, että tullausarvon määrittämisestä annettujen unionin oikeuden säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä mielivaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja. Tullausarvon on näin ollen ilmentävä maahantuodun tavaran todellista taloudellista arvoa, ja siinä on näin ollen otettava huomioon tavaran kaikki ne tekijät, joilla on taloudellista arvoa. Vaikka tavaroista tosiasiallisesti maksettu hinta muodostaa pääsääntöisesti tullausarvon laskentaperustan, mainittu hinta on

tekijä, jota saatetaan joutua tarkistamaan silloin, kun tämä on tarpeen mielivaltaisen ja kuvitteellisen tullausarvon määrittämisen estämiseksi (tuomio 20.6.2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, 22 ja 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tältä osin, että maahantuoduista tavaroista maksettu hinta vastaa niiden todellista arvoa ja ettei ole tiedossa mitään seikkaa, jonka perusteella olisi mahdollista väittää, että maahantuojan kyseisistä tavaroista tosiasiallisesti maksama hinta on kuvitteellinen sen takia, että se perustuu petokseen tai oikeuden väärinkäyttöön.
- 26 Pääasia ei näin ollen ilmeisesti koske – mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava – mielivaltaista tai kuvitteellista tullausarvoa, vaan yksinomaan kysymystä siitä, veloitetaanko yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdassa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa, maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi lisäämään kyseisten tavaroiden kauppa-arvoon kuljetuskustannukset, joista sopimusehtojen mukaisesti on vastannut valmistaja ja jotka sisältyvät kauppahintaan, tilanteessa, jossa kyseinen hinta ei riitä kattamaan kaikkia kuljetuskustannuksia.
- 27 Ensinnäkin on todettava, että yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan mukaan maahan tuotujen tavaroiden kauppa-arvo on ”ensisijainen peruste” niiden tullausarvon määrittämiseksi. Kyseiseen perusteeseen voidaan, jotta se ilmentäisi kyseisten tavaroiden todellista taloudellista arvoa, ainoastaan täydentävästi tehdä tiettyjä lisäyksiä yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan ja unionin tullikoodeksin 71 artiklan mukaisesti.
- 28 On kuitenkin todettava, että vaikka yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa ja unionin tullikoodeksin 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa säädetään mahdollisuudesta täydentää tosiasiallisesti maksettua hintaa lisäämällä siihen kuljetuskustannukset, mainituissa säännöksissä edellytetään, etteivät kyseiset kustannukset ole jo sisältyneet kyseiseen hintaan, kuten siinä tapauksessa, että kauppaehdoissa on sovittu hinnasta ”toimitettuna rajalle”.
- 29 Tämä näkemys vahvistetaan asetuksen N:o 2454/93 164 artiklan c alakohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 138 artiklan 3 kohdassa. Kyseisissä säännöksissä sallitaan kuljetuskustannusten lisääminen maahan tuotujen tavaroiden kauppa-arvoon ainoastaan siinä tapauksessa, että kuljetuksesta ei peritä korvausta tai sen järjestää maahantuojia itse.
- 30 Kansallinen tuomioistuin toteaa pääasian osalta yhtäältä, ettei mikään seikka tue sitä, ettei sovittu kauppahinta sisältänyt maahan tuotujen tavaroiden kuljetuskustannuksia, ja toisaalta, että maahantuojan maksama hinta vastasi kyseisten tavaroiden todellista arvoa.
- 31 Näin ollen on todettava, etteivät edellytykset, joista säädetään yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa ja unionin tullikoodeksin 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa, tai edellytykset, joista säädetään asetuksen N:o 2454/93 164 artiklan c alakohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 138 artiklan 3 kohdassa, täyty sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa.

- 32 Mainittujen säännösten tulkitseminen muulla tavoin johtaisi siihen, että maahantuojan edellytettäisiin maksavan maahan tuotujen tavaroiden kuljetuskustannukset kahteen kertaan, ja näin ollen siihen toteamukseen, että sellaisten tuontien osalta, joita koskevat kauppaehdot, joissa määrätään kyseisten kustannusten sisällyttämisestä kyseisten tavaroiden kauppahintaan, olisi automaattisesti tehtävä kauppaa-arvon korjaus.
- 33 Se seikka, että nyt käsiteltävässä asiassa kuljetuskustannukset, jotka valmistaja on tosiasiallisesti joutunut maksamaan, ylittävät maahantuojan tosiasiallisesti maksaman hinnan, ei ole omiaan muuttamaan kyseistä päätelmää, edellyttäen, että mainittu hinta ilmentää kyseisten tavaroiden todellista arvoa, mikä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 34 Toiseksi on todettava, että riski, jonka komissio on tuonut esille kirjallisissa huomautuksissaan ja joka koskee sitä, että talouden toimija voi välttää maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämistä koskevat velvollisuudet vedoten sopimusautonomiaansa, ei vaikuta perustellulta sellaisissa olosuhteissa, joista on kyse pääasiassa. Tällainen riski edellyttäisi nimittäin sitä, ettei kyseisten tavaroiden kuljetuskustannuksia ole maksettu, mikä – kuten ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa – ei ole tilanne pääasiassa. Lisäksi on todettava, että kauppaehtojen ottaminen huomioon mainittujen tavaroiden tullausarvon määrittämisessä perustuu yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan säännöksiin.
- 35 Vaikka talouden toimija ei voi välttyä unionin oikeuden soveltamiselta vedoten sopimusvelvoitteisiinsa, maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämistä ei kuitenkaan voida suorittaa abstraktisti. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kyseinen määrittäminen perustuu niihin ehtoihin, joilla asianomainen kauppa toteutetaan, vaikka kyseiset ehdot poikkeaisivat kauppatavasta tai vaikka niitä voitaisiin pitää epätavallisina asianomaiseen sopimustyyppiin nähden (ks. vastaavasti tuomio 4.2.1986, Van Houten International, 65/85, EU:C:1986:53, 13 kohta). Unionin tuomioistuin on näin ollen katsonut, että arvioitaessa sitä, ilmentääkö maahan tuotujen tavaroiden tullausarvo niiden taloudellista arvoa, on otettava huomioon kauppasopimuksen osapuolten konkreettinen oikeudellinen tilanne (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2010, Gaston Schul, C-354/09, EU:C:2010:439, 38 kohta). Näin ollen se, ettei kauppaehtoja otettaisi huomioon määritettäessä kyseisten tavaroiden tullausarvoa, olisi yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan vastaista, minkä lisäksi se johtaisi lopputulokseen, joka ei mahdollista mainittujen tavaroiden todellisen taloudellisen arvon ilmentämistä.
- 36 Kun kaikki edeltävät näkökohdat otetaan huomioon, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi niiden kauppa-arvoon ei ole lisättävä kustannuksia, jotka valmistajalle ovat tosiasiallisesti aiheutuneet kyseisten tavaroiden kuljettamisesta paikkaan, jossa ne on tuotu unionin tullialueelle, silloin, kun sovittujen toimitusehtojen mukaan valmistaja on velvollinen vastaamaan kyseisistä kustannuksista, myöskään silloin, kun mainitut kustannukset ylittävät maahantuojan tosiasiallisesti maksaman hinnan, jos kyseinen hinta vastaa mainittujen tavaroiden todellista arvoa, mikä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ja unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 70 artiklan 1 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että maahan tuotujen tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi niiden kauppaa-arvoon ei ole lisättävä kustannuksia, jotka valmistajalle ovat tosiasiallisesti aiheutuneet kyseisten tavaroiden kuljettamisesta paikkaan, jossa ne on tuotu Euroopan unionin tullialueelle, silloin, kun sovittujen toimitusehtojen mukaan valmistaja on velvollinen vastaamaan kyseisistä kustannuksista, myöskään silloin, kun mainitut kustannukset ylittävät maahantuojan tosiasiallisesti maksaman hinnan, jos kyseinen hinta vastaa mainittujen tavaroiden todellista arvoa, mikä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

Allekirjoitukset